

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4884/2023
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран М. Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1312/22 од 17.08.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1312/22 од 17.08.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 933/21 од 02.02.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да му на име накнаде штете због неисплаћене зараде исплати износ од 2.807,34 евра са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главној операцији за рефинансирање увећане за 8 процентних поена, све у динарској противвредности по курсу НБС на дан испуњења почев од 17.09.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде штете због неисплаћене зараде исплати на износ од 2.807,34 евра камату коју прописује Европска централна банка као емисиона банка за валуту евро, све у динарској противвредности по курсу НБС на дан испуњења почев од 30.04.2010. до 24.12.2012. године а од 25.12.2012. до 16.09.2020. године, са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8 просентних поена, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове проузроковане овим спором у износу од 107.856,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 1312/22 од 17.08.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Ивањици П 933/21 од 02.02.2022. године, у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене. Трошкове ревизијског поступка је тражио одређено.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 3. истог закона, међутим, то овде није случај пошто је другостепеном пресудом жалба тужене одбијена и потврђена првостепена пресуда у побијаном делу.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 17.09.2020. године а вредност предмета спора је 513.112,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на има ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав ревизије тужиоцу нису признати јер му нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић